

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918205069
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7918205069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanej: N. X., Y.. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, C., prechodne A. A., Y. B., M.. F. A. N. XXX, XXX XX, v konaní o zaplatenie 920, 52 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 8. januára 2020, č.k. 13Csp/130/2018-131

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby.

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku v časti o zaplatenie istiny 920,52 € a zmluvného úroku 581,54 €.

M e n í vyhovujúci výrok v časti úrokov z omeškania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť zo sumy 920,52 € úroky z omeškania 5,05 % z dlžnej sumy ročne od 1.8.2018 až do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti v rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu nárok na úroky z omeškania z a m i e t a.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 920,52 €, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 581,54 €, úrok z omeškania 5,25% z dlžnej sumy 920,52 € od 1.8.2018 do zaplatenia, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti nároku na zaplatenie úrokov 25,5% z dlžnej sumy 950,52 € od 1.8.2018 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o záväzku žalovanej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s. dňa 10.6.2013, č. zmluvy 1386600928, ktorou bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000,00 €, z ktorej zmluvy si veriteľ uplatnil nárok po zosplatnení dlhu ku 23.11.2015 na neuhradený zostatok istiny 920,52 €, kapitalizované zmluvné úroky a úroky z omeškania vyčíslené k 31.7.2018 vo výške 648,48 €, a od 1.8.2018 do zaplatenia zmluvné úroky 25,5% ročne z istiny 920,52 € a úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 920,52 €. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej od Poštovej banky, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018. Súd prvej inštancie zmluvu posudzoval podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako zmluvu o úvere a súčasne ako zmluvu spotrebiteľskú v súlade s § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka (OZ) a zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách dospejúc k záveru, že posudzovaná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, a jej obsahom nie

sú neprijateľné zmluvné podmienky. Z obsahu zmluvy zistil, že žalovaná mala úver uhradiť v mesačných splátkach vo výške 54,00 € vždy do 10 dňa v mesiaci počnúc 10.7.2013, s dohodnutou úrokovou sadzbou 25,5% ročne, RPMN zmluvy 28,70 %. Z listinných dokladov mu vyplynulo, že žalovaná dohodnuté splátky neplnila od počiatku zmluvného vzťahu riadne a včas, a podľa vyčíslenia pohľadávky veriteľom ku 31.7.2018, platby žalovanej boli započítané na úhradu úrokov vo výške 756,01 €, poplatkov v sume 116,39 € a v rozsahu 79,48 € na úhradu istiny, preto na istine ostalo neuhradených 920,52 €. Žalovaná bola v konaní na súde prvej inštancie nečinná. Súd prvej inštancie vychádzajúc z predloženej zmluvy, vyčíslenia dlžnej pohľadávky, upozornenia - výzvy žalovanej na splatenie dlžnej sumy a zosplatnenia dlhu, považoval nárok žalobcu za preukázaný v rozsahu žalovanej sumy 920,52 €, zmluvných úrokov z úveru do času splatnosti záväzku 23.11.2015 vo výške 581,54 €, v prevyšujúcom rozsahu nárok na zmluvné úroky zamietol s odôvodnením, že z obsahu zmluvných ustanovení vyplýva, že žalobcovi nepatrí nárok na ich zaplatenie až do času skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. V súlade s § 517 ods.1,2 OZ a §3 nar. vlády SR č. 87/95 Z.z. priznal žalobcovi tiež nárok na úroky z omeškania, pretože žalovaná bola v omeškaní s plnením peňažného dlhu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) vychádzajúc z plného procesného úspechu žalobcu v konaní, ktorému priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná uvádzajúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP. Uviedla, že pôžičku splácala, aj v súčasnosti je hradená cestou zrážok z dôchodku v Sociálnej poisťovni, nebola upovedomená o postúpení pohľadávky na nového veriteľa a namietala výšku úrokov a úrokov z omeškania z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaná predložila potvrdenie o výplate dôchodkových dávok vo výške 306,10 eur mesačne, doklady o platbách na účet Poštovej banky z rokov 2015-2018 vo výške 10 € až 20 €, výbery z účtu v Poštovej banke a.s. z rokov 2013-2019.

4. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd posudzujúc včasnosť a procesnú prípustnosť odvolania žalovanej, prejednal ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vymedzených odvolacích dôvodov v súlade s § 379, § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné v časti odmietnuť ako neprípustné, a v ostatnom v rozsahu hodnotil odvolanie ako čiastočne dôvodné.

6. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vyhovujúci výrok rozsudku v časti, v ktorej bola žalovanej uložená povinnosť na zaplatenie istiny 920,52 € a zmluvného úroku 581,54 €.

7. V časti výroku rozsudku o povinnosti žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania neboli splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zrušenie rozhodnutia, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto rozsahu zmenil podľa § 388 CSP.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. mája 2021 v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

9. Jednou z podmienok prípustnosti odvolania je procesná legitímácia odvolateľa vyplývajúca z § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Na podanie odvolania je tak oprávnená len osoba, ktorej môže byť rozhodnutím súdu spôsobená ujma na právach. Žalovaná podala odvolanie aj proti zamietavému výroku rozhodnutia, v spojitosti s ktorým výrokom jej nevzniká a ani vzniknúť nemôže žiadna ujma, keďže súd rozhodol v jej prospech tj žalobe nevyhovet. Pretože výrok o zamietnutí žaloby je v súlade so záujmom žalovanej, teda z neho nevyplýva žiadna možnosť ujmy na jej právach, bolo odvolanie v tejto časti výroku pre procesnú neprípustnosť odmietnuté v súlade s § 386 písm. b/ CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

10. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/, h CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré

boli preukázané či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak strana sporu oprávnenne uplatní nové dôkazné prostriedky za splnenia podmienok upravených § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní), z ktorých vyplynie skutkový stav, ktorý je v zrejmom rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriaci základ napadnutého rozhodnutia, teda je zřejmé, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

11. Vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku rozhodnutia o povinnosti žalovanej na zaplatenie istiny a zmluvných úrokov odvolací súd nezistil naplnenie žiadneho z odvolacích dôvodov.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo vzťahu k istine pohľadávky dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zo správne zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil aj správny právny záver, keď aplikoval zodpovedajúcu právnu úpravu a zásady výkladu právnych noriem, ktoré aj správne interpretoval.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, k tzv. novotám v odvolacom konaní odvolací súd uvádza, že novoty v odvolacom konaní vymedzené § 366 CSP tj. dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu zakladať odvolací dôvod, aj keď neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú charakteristické tým, že sa považujú za výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie. Obmedzenie na predkladanie dôkazných prostriedkov vyplýva zo zásady zákonnej koncentrácie konania, ktorá v prípade spotrebiteľských sporov, akou je aj prejednávaná vec, umožňuje spotrebiteľovi predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (§296 CSP). Predkladané dôkazy však musia mať vzťah k predmetu sporu, a v prípade, ak ich spotrebiteľ uplatní do času rozhodnutia odvolacieho súdu, musí byť zřejmá aj ich spätosť s odvolacími námietkami, keďže odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§379, §380 CSP). Vyjmúc fakt, že žalovanou predložené doklady predstavujú nesúrodé listiny osvedčujúce len výbery a vklady z peňažného účtu v Poštovej banke a.s., odvolateľka v odvolaní neuviedla v čom vidí nesprávnosť stanovenia dlžnej sumy, ani ktoré z ňou predložených platieb neboli a mali byť veriteľom zohľadnené pri určení výšky dlhu. Listinné dôkazy predložené žalovanou preto nespochybnili skutkový stav zistený súdom právnej inštancie, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal.

14. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere dňa 10.6.2013, kde na strane veriteľa vystupovala spoločnosť Poštová banka, a.s. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky v súlade s § 524 OZ, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že skutočnosti týkajúce sa zmeny subjektu na strane veriteľa boli riadne oznamované žalovanej na adresu trvalého pobytu i na adresu F. A. N. XXX/XXX L., Y. B.. Samotná skutočnosť postúpenia pohľadávky pritom nemá vplyv na obsah práv a povinností z pôvodného záväzkového vzťahu, keď zmenou veriteľa nedochádza k zmene dlžnej sumy, ani iných okolností spojených s plnením záväzku. Pokiaľ ide o rozsah tvrdenej úhrady dlhu, žalovaná nespochybňovala samotné vyčíslenie dlžnej sumy, uviedla len, že dlh

plnila. Táto okolnosť však nie je sporná, keď vyčíslenie dlhu zohľadňovalo splátky žalovanej, ako to vyplývalo zo zoznamu platieb, stavu úveru k 31.7.2018, špecifikácie úrokov z úveru, z ktorých listín predložených veriteľom Poštovou bankou, a.s (čl.8-57 spisu), vychádzal aj súd prvej inštancie. Žalovaná na zmluvu neplnila dohodnutú výšku splátok v stanovených lehotách, ale na úhradu dlhu poukazovala sumy nepravidelne v rôznych sumách, zvyčajne v splátkach výške 20 €-10 € mesačne. Ak bola žalovaná v omeškaní s plnením splátky, veriteľ mal oprávnenie úročiť nesplatené dlžné splátky úrokmi z omeškania. Oneskorená a znížená suma splátok mala teda za následok nárast sumy zmluvných úrokov, vypočítavaných z dlžnej istiny, i povinnosť žalovanej na úhradu úrokov z omeškania. Žalovaná uhradila na úrokoch 756,01 €, na poplatkoch 116,39 €, na istine len 79,48 €eur, pretože podľa Čl. 5, 6 Obchodných podmienok, platby žalovanej sa započítavali najprv na poplatky, potom na úroky z omeškania a úroky z úveru, a až následne na splátku istiny úveru. Za situácie, že žalovaná mala viacero záväzkov voči banke, a pri úhrade platby neuviedla jednoznačný účel plnenia, ňou poukázaná platba sa započítavala na najskôr splatnú pohľadávku.

15. Zohľadňujúc vyššie uvedené a vychádzajúc z rozsahu odvolacích námietok žalovanej, odvolací súd nezistil nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie pri stanovení výšky dlžnej sumy, ktorú je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť. Nebolo zistené ani pochybenie súdu prvej inštancie pri posudzovaní nároku na kapitalizovaný zmluvný úrok z úveru vo výške 25,5% ročne, ktorý zodpovedal dohode strán sporu v zmluve a v zmysle § 53 ods. 6 OZ platnom v čase uzavretia zmluvy, nevymykal nad akceptovateľnú mieru zákonným obmedzeniam. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Podľa štatistických údajov NBS, úrokové miery na úvery v rozhodnom čase (6/2013) predstavovali u finančných a nefinančných spoločností priemerne 14% ročne. So žalovanou dohodnutá úroková sadzba neprekračovala dvojnásobok tejto priemernej úrokovkej miery u spotrebiteľských úverov.

16. Súd prvej inštancie však nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na úroky z omeškania pokiaľ išlo o výšku tohto príslušenstva pohľadávky. V zmysle § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/95 Z.z. podľa § 3 ktorého zákona výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB v čase omeškania žalovanej s plnením dlhu (2015) bola vo výške 0,05% ročne, preto úroky z omeškania patria žalobcovi v súlade so zákonnou úpravou v hodnote 5,05% (5 percentuálnych bodov + 0,5%). V časti výroku v ktorom tento nezodpovedal právnej úprave, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu v uvedenom rozsahu zamietol.

17. Nakoľko odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, v súlade s § 396 ods. 2 CSP bol povinný rozhodnúť aj o náhrade trov celého konania. Zohľadniac pomer úspechu sporových strán v konaní, by žalobcovi patril nárok na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 255 CSP. Odvolací súd však dospel k záveru, že v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné použitie ustanovenia § 257 CSP.

18. Aplikácia § 257 CSP znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú sporovú stranu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa, či výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje, pričom súdna prax ustálila, že ide o ustanovenie, ktoré nezakladá voľnú možnosť použitia, ale súd je povinný skúmať, či v prejednávanej veci existujú také okolnosti, na ktoré je potrebné výnimočne vo veci prihliadnuť. Dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú buď z určitého druhu konania, či procesnej situácie, alebo osobitného postavenia sporových strán. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje takú procesnú normu, ktorá umožňuje vziať do úvahy skutočnosti, ktorých zohľadnenie je vylúčené pri aplikácii striktného pravidla o procesnej zodpovednosti sporových strán za výsledok konania. Vyžaduje si to princíp spravodlivosti, ktorého zmyslom je zohľadniť osobitosť každého jednotlivého súdneho sporu.

19. Odvolací súd majúc na zreteli, že súdne konanie má viesť k poskytnutiu účinnej a spravodlivej ochrany oprávnených záujmov strán (Článok 2 CSP), pri zohľadnení prirodzene nevyváženého vzťahu spotrebiteľa a dodávateľa i špecifických potrieb vyplývajúcich zo sociálneho postavenia žalovanej (Článok 6, § 290 CSP) považoval za zodpovedajúce princípom spravodlivosti nepriznať procesne úspešnému žalobcovi náhradu vzniknutých trov.

20. Pri rozhodnutí prihliadol na okolnosti prejednávanej veci, keď z konania vyplýva, že žalovaná sa už v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru nachádzala v nepriaznivej sociálnej situácii s príjmom na úrovni 300 €, s čím bol veriteľ uzrozumený, čo sa prejavilo v jej neschopnosti riadne a včas uhrádzať splátky dlhu, a v konečnom dôsledku malo za následok nárast sankcií v podobe úrokov z omeškania, i nárast sumy zmluvných úrokov z neuhradenej istiny. Žalovaná aj aktuálne dosahuje príjem na úrovni životného minima cca 310 €, čo jej objektíve umožňuje len s ťažkosťami uspokojovať základné životné potreby. Aj keď nepochybne je každý zo spotrebiteľov povinný znášať zodpovednosť za rozsah i charakter svojich záväzkov, súčasne je spravodlivé požadovať po veriteľovi niest' svoj diel zodpovednosti, ak vstupuje do záväzkového vzťahu so subjektom, u ktorého je s ohľadom na sociálne pomery vysoký predpoklad, že sa dostane do omeškania dlhu. Žalovaná má preukázateľne snahu o splnenie svojich zmluvných záväzkov, čo napokon v konaní ani nespochybňovala, a dlh priebežne splácala, aj keď nie v pravidelných a dohodnutých splátkach. Právny predchodca žalobcu, ako aj žalobca sú obchodnými spoločnosťami disponujúcimi dostatočným majetkovým substrátom, na poskytovanie finančných produktov spotrebiteľom, alebo na odkupovanie pohľadávok a ich následné vymáhanie. So zreteľom na snahu žalovanej o plnenie svojich záväzkov, výrazný nepomer v majetkovej situácii sporových strán, keď nepriznanie náhrady trov žalobcovi nie je neprimeraným zásahom do jeho postavenia v porovnaní s následkami na životnej situácii žalovanej, ak by bola zaviazaná na ich náhradu trov, berúc do úvahy aj primeraný podiel zodpovednosti veriteľa vyplývajúci z rizika zmluvného vzťahu so subjektom, u ktorého sú od počiatku zrejmé nepriaznivé sociálne pomery, odvolací súd považoval aplikáciu § 257 CSP v danom spore za odôvodnenú a plne rešpektujúcu princíp spravodlivosti.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).